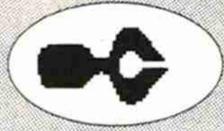

చీకటి-వెన్నెలా

- ఐ. కవిత

మద్రాసులాటి మహానగరంలో అదేమీ ఖరీదయిన బారు కిందకి రాదు. కాని.. ఆ బారులోని ఆ మూలగది మాత్రం దాని ద్వారానికి పైన తగిలించబడిన బోర్డు సూచిస్తున్నట్లు స్పష్టం.

ఆ చిన్న గది ప్రత్యేకతకు నిజమయిన కారణం దానికున్న విశాలమయిన కిటికీలోంచి దగ్గరగా ఉన్న సముద్రం కనిపించడమూ కాదు; శుక్లపక్షంలో ఆ కిటికీలోంచి చందమామ కనిపిస్తూ...లోపలికి...టేబులు మీద వెన్నెల పడడమూ కాదు. దాని ప్రాముఖ్యతకి అసలు కారణం- ఆ గదిలో ఉన్న ఒకే ఒక్క టేబుల్ని రోజ్ అటెండవడం!

ఔను మద్రాసులో మహిళా బార్లెండర్లను మామూలు బార్లు అతి తక్కువ.

రోజ్ ది అందరికళ్ళకీ అందంగా కనిపించే రూపం అయి ఉండకపోవచ్చు. నిరాడంబరంగానూ సాదాగానూ నిర్మలంగానూ ప్రశాంతత ఉట్టిపడుతున్నట్లుగా ఉండడమే ఆమె సౌందర్యంలోని విశేషం కావచ్చు. ఆమె ముఖమూ కళ్ళూ ఎవరిమీదో జాలి పడుతున్నట్లుగా కరుణ కురిపిస్తున్నట్లుగా కనిపిస్తాయి.

బార్లో అలాంటి అమ్మాయి..సృశానంలో మల్లెపూవులా.. ఆడగా ఆనిపిస్తుంది మరి. ఆంతర్యం ఎటువంటిదయినా అతిథులకి అతి చక్కని ఆతిథ్యమూ సేవా అందిస్తుంది. ఆమె చేసే ఉద్యోగాని కనువుగానే చూడదామా కమీజూ ధరించిందామె. అవి ఆమెకు చక్కగా అమిరి...ఆమె అందంగా కనపడుతోంది. ఆకర్షణీయంగా కూడా కనపడుతోంది.

సమయం-పడకొండుకి దగ్గరౌతుంది. బార్ మూసివేసే వేళ సమీపిస్తుంది. స్పెషల్ రూమ్ ఖాళీగా ఉంది కనుక రోజ్ కూడా తీరిగ్గానే ఉంది. ఆమె ఏదో ఆలోచనలలో ఉన్నట్లుంది.

సరిగ్గా అప్పుడు అతను!

ఆమె అయిష్టంగా..మెల్లగా లేచింది..అతను రావడం తనకెంతమాత్రమూ యిష్టం లేనట్లు. ఐతే...ఆమె తన భావాలన్నిటినీ మనసులోనే

దాచుకుంది. బయటకు మాత్రం బలవంతంగా వ్యాపారాత్మక మందహాసం చిందించి అతనికి దగ్గరగా వెళ్ళింది.

“శుభోదయం-” అన్నాడతను. నవ్వుడానికి ప్రయత్నిస్తూ.

ఆమె నవ్వలేదు. “అర్ధరాత్రి ఔతుంది-” అంది. ఎంత ప్రయత్నించినా కంఠంలో కొంత కఠినత్వం మిగిలిపోగా.

అతను దెబ్బతిన్నట్లే చూశాడు. “రోజ్! ప్లీజ్..యివొక్కసారికీ నన్ను మనిషిలా చూడవూ?” అతని గొంతునిండా ప్రార్థన. ప్రాధేయత.

ఆమె త్రుళ్ళిపడి..సర్దుకుని..“ఏమిటి మీ అభియోగం? మీరు కస్టమర్..నేను బార్లెండర్ని. మిమ్మల్ని చాలా మర్యాదగా చూడడం నా విధి. గతంలో..నాకు తెలియకుండా..ఎప్పుడైనా ఏదయినా పొరపాటు జరిగితే...క్షమించండి. ప్లీజ్..కూర్చోండి. ఆర్డర్ చెప్పండి. ఇదుగో కార్డ్” అంటూ స్టాస్టిక్ ఫోల్డర్ని అతని వేపు జరిపి-వినయంగా నిలుచుంది.

అతను కూర్చోలేదు “నేను తాగడానికి రాలేదు-” ఆశ్చర్యపోయిందామె. నమ్మలేనట్లు చూసింది.

“నాకు నీ సమయం కొంచెం కావాలి. పది.. పదిహేను నిమిషాలు..అంతే. నిన్ను కలుసుకుందుకీ అడ్రస్ తప్ప మరొకటి తెలియదు.” భయం

భయంగా..తడబడుతూ చెప్పాడు.

ఆమె-వాచీ చూసుకుంది. “ఇది బార్ టైమ్. నేను డ్యూటీలో ఉన్నాను.”

“ఔను. మరో పదిహేను నిమిషాలు. నేను బయట నిరీక్షిస్తే..నాతో మాట్లాడతావా?” ఎంతో వేడుకుంటున్నట్లే అడిగాడు.

“సారీ! మీరు నా గురించేమనుకుంటున్నారో..నేను పెళ్ళికాని అమ్మాయిని..” ఆమె కంఠంలో కొంచెం తీక్షణత.

“నేనూ పెళ్ళికాని అబ్బాయినే..”

“అందుకే..” అందామె తలవంచుకుని.

అతను ఒక్క నిమిషంలోనే చాలా ఆలోచించి నిర్ణయానికి వచ్చినట్లు..“ఒక ఛిల్డ్ బీర్.” అన్నాడు, ఆమె ముఖం వేపి చూస్తూ. “మీరు నన్ను మరోలా భావిస్తున్నారేమో..బార్లో పని చేస్తున్నంత మాత్రాన బజారు దాన్ని కాను” అని గొణుక్కుంటూ అక్కడి నుంచి వెళ్ళిపోయింది. అతను ఒక నిట్టూర్పు వదిలాడు. ఆమె మాటలు వినపడినట్లు.

అర నిమిషంలో ఆమె బీరు బాటిలూ మగ్గు తెచ్చి కొంచెమయినా నురగరాకుండా మగ్గులోకి బీరుని పోసి అతని ముందుంచింది.

“థాంక్స్.” చెబుతూ ఒక సిప్ మాత్రం తీసుకుని-మగ్గిని టేబులు మీదుంచేశాడు.

“బీరుని గల్ప్ చేస్తారు తప్ప సిప్ చేయరు- సాధారణంగా మీకు-చెప్పక్కర్లేదు కాని..”

“ఇవాళ్ళి పరిస్థితి వేరులే. ఔనూ. దయచేసి కూర్చోకూడదూ?”

“సారీ! డ్యూటీలో..కష్టమరుండా..కూర్చోడం నిషిద్ధం..”

“కనీసం-యీ గదిలోనయినా ఉండొచ్చునా నా మాటలు వింటూ?”

“మరో కస్టమర్ వచ్చేవరకూ..”

“థాంక్స్. ఆ మాత్రమేనా దయంచావు. రోజ్! రేపటి నుంచీ నీకు నా యిబ్బంది ఉండదులే.” మెల్లగా అన్నాడు.

“ఏం? బార్ మార్చేస్తారా?”

“ఉహూ..తాగడమే మానేస్తున్నాను-”

“నిజమయితే-చాలా శుభవార్తే.”

“నాకు తెలుసు. నేను రావడం మానేస్తే నీకు చాలా ఆనందం. నేను యివాళ వచ్చింది నీ నుంచి వీడ్కోలు తీసుకుందుకే. కనీసం యిప్పుడయినా నిజం చెప్పు. నేనంటే నీకెందుకంత అసహ్యం?” సీరియస్గా అడిగాడతను.

“అసహ్యమా! నాకా!..మీమీదా!” తెల్లబోయిందామె. “ఎవరు చెప్పారు అలా?”

“అసహ్యం కాకపోతే-కోపం..లేదా ద్వేషం..పోనీ అలాంటిదేదో..అదే ఎందుకని? నేను టీప్ యివ్వనని..ధనవంతుణ్ణి కానని..”

ఆమె అతని మాటలకడ్డుపడింది. “ఇచ్చే టీప్ని

బట్టి కాని..కస్టమర్ ధనవంతుడా కాదా అని కాని నేనాలోచించను. యజమాని నాకు జీత మిస్తారు. కస్టమర్ల ఆర్డర్లు..వారికి నేనందించ వలసిన సేవలతోనే తప్ప వారి బిళ్ళలతో నాకేం పని?" పౌరుషంగా అందామె.

"మరెందుకు బార్లోకి నేను ప్రవేశించడం చూస్తూనే ముఖం అదోలాపెడతావు?"

రోజ్ ఏమీ అనలేదు. మౌనాన్నే ఆశ్రయించిందదే మేలన్నట్లు ఆ పరిస్థితిలో.

"నువ్వు నాకేమీ చెప్పవని నాకు తెలుసులే. నేను చెప్పేదయినా విను కరుణించి. సరిగ్గా ఆరు నెలల క్రిందట.. ఒక ఫ్రెండ్ పార్టీ యిస్తానని నన్ను బలవంతంగా యీ బార్కి తీసుకు వచ్చాడు. తాగించాడు. తాగడమూ..నిన్ను చూడడమూ కూడా అదే ప్రథమం. నువ్వు నా కంటికి పవిత్రమూ నిర్మలమూ ఐన పారిజాతం లాగే కనిపించావు చూడగానే. తొలి చూపులో ప్రేమ. నమ్ము..నమ్మకపో. నిన్ను ప్రేమించా నానాడే. సాధ్యమైనంత ఎక్కువగా నిన్ను చూడాలి. నీతో మాట్లాడాలి..నీ సమక్షంలో గడపాలి. అదే ధ్యేయమైపోయింది నాకు. పిచ్చంటేనే సబబేమో. అందుకే-బార్ తెరిచేసరికి..నీ డ్యూటీ ప్రారంభమయ్యేసరికి వచ్చేసేవాడిని. శుభోదయం పలికేవాడిని. అప్పటికే నీ గురించి చాలా తెలుసుకున్నాను."

"మీరు ఎక్కువ తాగేవారు..ఒక్కొక్క పెగ్గే ఆర్డ్ చేస్తూ..బార్ మూసేస్తున్నామని చెప్పేవరకూ..అప్పుడేనా..విధిలేనట్లు..తూలుకుంటూ..అయిష్టంగా కదిలేవారు-" ఎత్తిపొడుస్తున్నట్లే అంది.

"ఔను. నీ సమక్షంలో ఎక్కువ సేపు గడపాలంటే ఎక్కువ తాగాలి కదా? నీతో ఎక్కువ మాట్లాడాలంటే ఎక్కువసార్లు ఆర్డరివ్వాలి కదా? నీకు గుడ్నైట్ చెప్పాలంటే చాలా సేపుండాలి కదా? అదీ కాక నిన్ను చూస్తుంటే ప్రేమ నిషా! ఒక వేపు మద్యం నిషా! మరోవేపు మధురమయిన వలపు నిషా..వొళ్ళు తెలిసేది కాదు.. మస్తుగా తాగేవాడిని."

"అదేమో కాని-ఇంత చిన్న వయసులోనే అంత ఎక్కువగా తాగే మిమ్మల్ని చూస్తూంటే నిజంగా నాకు విసుగూ కోపమూ వచ్చేవి. వాటి వెనుక జాలే అనుకోండి. ఒక్కొక్క సందర్భంలో అయితే-యిక మీకు డ్రింక్ సప్లయ్ చెయ్యవని అరిచెయ్యాలనిపించేంత కోపం-"

"కస్టమర్ తాగిన కొద్దీ నీకు కమిషన్ కదా? కోపమెందుకూ?"

"కొన్ని విషయాలు మీకర్థం కావు లెండి."

"చెప్పొచ్చుగా తెలియని వాడికి?"

"అవి సున్నితమైన సంగతులు. అర్థం చేసుకోవాలే తప్ప చెబితే వాటి అందం చెడిపోతుంది."

"సరే..అలాగ..ఆరునెలలపాటు నీ ప్రేమ కోసం తప్పనే చేశాను కఠోర దీక్షతో. నువ్వు గుర్తిస్తే..ఒక్క రాత్రి కూడా నేనిక్కడకి వచ్చి తాగనిది లేదు."

"ఔను. ఇవాళేనా మీరు రాకుండా ఉంటే బాగుండునని ఎన్నిసార్లనుకుని ఓడిపోయానో!" నిట్టూర్చిందామె.

"చివరికి తెలుసుకున్నాను-" విరాగిలా, నిర్లిప్తంగా నూ, నిర్వేదంగానూ అన్నాడు.

"ఏమని?" కుతూహలం ఆపుకోలేక పోయిం

దామె.

"నీ రూపం శిల్పంలా అందమయినది. అలాగే-నీ ఆంతర్యమూ శిలాసదృశ్యమే. దానికి ఆర్త్రత లేదు. కరుణ లేదు. ప్రేమ లేదు. పైకి అలా సౌజన్యం మూర్తిభవించినట్లు కనిపిస్తావంటే. నా ప్రేమా ఆరాధనా తపస్సూ నిన్నేనాటికీ కదిలించనూ లేవు కరిగించనూ లేవు." ఆమె ఏ భావమూ ప్రతిబింబించని ముఖంతో ఉండిపోయింది.

"నాకు బాధ్యతలున్నాయి- నాజీవితం పట్లతో

సహా. నేనేమీ ధనవంతుణ్ణి కాను. వారానికోసారయినా యీ బార్ కి రానివ్వదు నా ఆర్థిక పరిస్థితి. ఐనా నాకు తాగుడుంటే యిష్టమేమీ కాదు."

"మరి.."

"అరు నెలలపాటు ఎలా వాచాననా? ఉద్యోగం చేసి చోట అప్పు... తెలిసిన చోట... తెలిసిన వారి నుంచి.. అందిన పేరకు అప్పులు.. అంతవరకూ ఉండే వాచిలాటి వస్తువులు అమ్మేసి సొమ్ము చేశాను. దేనికి? తాగడం కోసం.. యీ బారుకి రావడం కోసం.. ఆ రావడమెందుకు? నీ కోసం. నిన్ను చూసుకోడం కోసం.. నీతో పాడిమాటలయినా ఆడడం కోసం! నేనీ బార్ కి వచ్చిందీ, తాగిందీ నిజంగా నిషేధం కోసం కాదు. నీకోసం! రోజ్ నీకోసం!

అందగతెలతో ఆటలాడుకోవడం-చిత్రలేఖన విద్య నేర్పితిని నేను; అంటాడు గాలిబ్. అలాగ ప్రేమకోసం నీ కోసం తాగాను తప్ప-నిషేధం కోసం కాదు. ఇది నిజం. నువ్వు నన్ను ఏనాటికీ ప్రేమించనప్పుడు నాకీ మనుషులెందుకు? ఈ బార్ కి రావడం మెందుకు? నీ ప్రేమపట్ల నిరాశ.. నిస్సహాయ కలగడంతో నాకు వైరాగ్య మూ వచ్చేసింది. వాస్తవ జీవితంలోకి కళ్ళూ తెరిచుకున్నాయి. ఇలాగే అప్పులు చేస్తూ పోతే పా ఉద్యోగం పోడానికి నేను పూర్తిగా మునిగిపోడానికి యిక ఆట్టే కాలం పట్టదు. ఇంకా వరం దొరకని యీ ప్రేమ తపస్సుని కొనసాగించడం నా వల్ల కాదు. అది నా ఆర్థిక శక్తికి మించిన పనే.

జీవితం అందరిదీ.. కాని. ప్రేమ వరం కొందరికే. నాకా అదృష్టం రాసి పెట్టిలేదు. ఐనా నేను జీవించాలి. నాకోసం నన్ను నమ్ముకున్న అమ్మకోసం. ప్రేమలేని జీవితం ఎడారే బాగాక. తప్పదు. ప్రేమకోసం జీవితాన్నే త్యాగం చేసుకోగల స్వేచ్ఛనాకు లేదు. ఎందుకంటే.. నా అమ్మకు నా అనేవాణ్ణి నేనొక్కణ్ణే.

నీకున్నా లేకపోయినా.. నువ్వా మోదించినా మానినా, నాకు నీతో అనుబంధం.. అరు నెలల అనుబంధం. ఇన్నాళ్ల పరిచయం అనంతరం-అది కష్టమరూ బార్ టెండర్ ల సంబంధమే అయినా.. నీతో చెప్పకుండా హలాత్తుగా మాయమైపోడానికి నాకెందుకో మనస్కరించలేదు. అందుకే చెప్పి వెళ్ళానుని.. వీడ్కోలు తీసుకుందావని.. చివరి సారిగా వాచానినాళ. వచ్చిన పని అయింది. థాంక్యూ రోజ్.. గుడ్ బై ఫరెవర్.. అతని కంఠంలో గద్దదికత..

ఆమె-వాచీ చూసుకుని-

"ఒక్క నిమిషం.. మీరు నా నుంచి వీడ్కోలు తీసుకుంటున్నారా? తీసుకు వచ్చినందుకు చాలా కృతజ్ఞతలు. ఐతే.. యిప్పటికీ మీలో కొన్ని సార్లు మిగిలిపోయాయని మీ మాటల నుంచి అర్థమైంది. నాటికి వివరణ యివ్వవలసిని బాధ్యత వాడుకుంటున్నాను. మీ మధ్యపాపం గురించి నిజంగానే నేను ప్రశ్నలతో ఉండిపోయి.. మీరెందుకలా తాగుతున్నారో తెలియ క.. వట్టి తాగుబోతుగానే భావించాను. నిజమే. మీరు బార్ లోకి రావడం కంట పడగానే నా ప్రవేశం లేకుండా నా ముఖం ముడుచుకునేది. ఇంకొకటి కూడా నిజమే. నేను మీకు మాత్రం ఎప్పుడూ మనస్ఫూర్తిగా డ్రింక్ సర్వీ చేయలేదు. మీ ఒక్కరి ముందూ మాత్రం నా డ్యూటీని మరచిపోయేదాన్ని. నేను-మీరు తప్ప మిగిలిన కష్టమర్లందరికీ వచ్చి బార్ టెండర్ నే. అంగీకరిస్తాను. మీ పట్ల నా ప్రత్యేక ప్రవర్తనని.."

"అంగీకరించినందుకు చాలా థాంక్స్ కాను. ఎందుకో కూడా చెప్పేస్తే.. నేను వెళ్లిపోతాను.. బార్ మూసేవేళ కూడా అయింది."

"చెబుతాను. ఇప్పుడు కాకపోతే మరెప్పటికీ అవకాశం రానేరాదేమో.. కాని.. యిక్కడ కాదు.. బయటకు పడండి." అని అతని చేయిపట్టుకుని మరీ నడిపించాగింది.

క్యాష్ కౌంటర్ లో కూర్చున్న బారు యజమానితో

సహా అక్కడున్న కొద్దిమంది-"తెగ తాగేసిడు కాబోలు. రోజ్ స్వయంగా బయటకు సాగనంపుతోంది.. మంచిగా.."

అనుకున్నారే తప్ప అన్యధా భావించలేదు. ఔను. నిప్పులాటి ఆమె గురించి వారందరికీ బాగా తెలుసుమరి.

ఆమె అతనితో రోడ్డుమీదకి వచ్చారు. అక్కడ-వెళ్ళేలా.. చల్లగా.. హాయిగా.. అందంగా ఉంది.

"మాధవ్! ఇక ఎన్నడూ తాగనని ప్రమాణం చేస్తే.. చెప్పేస్తాను నా కారణం." అందామె.

"ఇందాకే చెప్పాను, యిన్నాళ్లు తాగినా నాకది అలవాటు కాలేదనీ.. యిష్టం కాదనీ.. తలుచుకున్న క్షణం నుంచి తాకకుండా ఉండగలననీ.. అయినా ప్రమాణం చేస్తున్నాను- జీవితంలో మరిక తాగను. ఏ బారులోకి అడుగుపెట్టను. చాలా? చెప్పిప్పుడు."

"తొలిసారిగా మీరు నన్ను చూసి ప్రేమలో పడ్డట్టే.. నేనూ మిమ్మల్ని చూడగానే.. మనసు పారేసుకున్నాను." సిగ్గుపడుతూ చెప్పి సాగింది. "మిమ్మల్ని ప్రేమించాను కను కనే- మీరు బార్ లోకి రావడమూ, తాగడ మూ నాకు కంటకంగా ఉండేది. ప్రేమించి నవారు తప్పతాగడం ఏ స్త్రీ భరించగలదూ? అతని పతనాన్నెలా సహించగలదూ?"

"రోజ్!" అతను ఆనందం పట్టలేక పోయాడు. అప్పటికే ఆమె అతని చేతుల్లోకి వచ్చేసింది.

"నా ఉద్యోగంలో.. జీతంలో.. మనం బాగానే బతకొచ్చు రోజ్. నూ అమ్మకి నీ గురించి నాకు తెలిసినదంతా చెప్పడమూ జరిగింది, అమె నిన్ను తన కోడలిగా అంగీకరించడమూ జరిగింది. మనం-రేపే పెళ్లి చేసుకుందాం ఏ గుళ్లవో. కాని.. సందేహిస్తున్నట్లాగాడు.

"ఏమిటి?"

"నువ్వు కూడా యిక్కడ బార్ కి రావొద్దు. అహ.. మరెందుకో కాదు.. వాలాటివాళ్లు యింకా తయారవకుండా నూ. మరీ అవసరమైతే యింకో ఉద్యోగం చెయ్యొచ్చులే."

"అలాగే.. నవ్వేసిందామె అతని చేతిని మృదువుగా నొక్కుతూ. తమ వెనుక చిత్రమైన కథ గల ఆ ప్రేమ జంటను ఆశీర్వదిస్తున్నట్లుగా అభినందిస్తున్నట్లు-చందమామ మబ్బు సొరలని తొలగించుకు వచ్చి మరీ వెన్నెల కురిపించసాగాడు. చందమామకు ప్రేమలన్నా ప్రేమికులన్నా చెప్పలేనంత యిష్టం కద"

డబ్బు లోకం!

అమితాబ్ నటిస్తున్న 'లాల్ బాద్ షా' సినిమాకి సంబంధించిన పబ్లిసిటీ ఓ వైపు జరిగిపోతుంటే మరోవైపు షూటింగ్ అగిపోయి ఏ... చెయ్యాలో తెలిక జాట్లు పీక్కుంటున్నాడు దర్శక నిర్మాత కె.సి.బొకాడియా. తనకి రావాల్సిన మిగతా పారితోషికం అందే వరకూ షూటింగ్ కి రానని మనీషా కొయిరాలా

నిక్కచ్చిగా చెప్పేయడంతో ఈ పరిస్థితి వచ్చిపడిందట. అమితాబ్ హీరో అయినా, బొకాడియా డైరెక్టరయినా అవేం చెల్లవు, కాసులు పడ్డాకే షూటింగ్ అని మనీషా మొండికేసిందట. ఈ లోగా టైమ్ వేస్ట్ చేయకుండా తీసిన సినిమా భాగం తాలూకు డబ్బింగ్ పని చేద్దాం అని ఆలోచిస్తున్నాడు బొకాడియా. ఏం చేస్తాడు మరి! అంటే డబ్బుతోనే లోకం!

-జి.ఎం.

